DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 3. | WARSZAWA, DNIA 17 STYCZNIA 1925. | ROK VII.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i rozporządzenia.

5

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 grudnia 1924 r. *)

o przelaniu prawa ostatecznego rozstrzygania niektórych praw, zastrzeżonych władzom centralnym na władze II instancji, przy wykonywaniu ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz ustawy o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem i prokuratorów.

Na zasadzie punktu 1 ustępu A. art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa

*) Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. nr. 109 poz. 979 z 20 grudnia 1924.

społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 687) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1924 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Zastrzeżone w art. 4 ustęp czwarty ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz w art. 5 § 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) wyłącznie właściwej władzy naczelnej, prawa uwzględniania w drodze wyjątku dzieci w wieku ponad 24 lat przy wymiarze dodatku ekonomicznego, wykonywać będzie, o ile ubiegający się o przyznanie dodatku funkcjonarjusz państwowy i wojskowy nie podlega bezpośrednio władzy naczelnej — właściwa władza drugiej instancji.

§ 2. Warunki przyznania dodatku ekonomicznego za dzieci ponad 24 lata, przepisane art. 4 i art. 5 powołanych w § 1 ustaw z dnia 9 października 1923 r. i z dnia 5 grudnia 1923 r., pozostają bez zmiany.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz właściwym Ministrom.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a może być stosowane do wszystkich spraw niezałatwionych do tego terminu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Żychliński.*

6

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 grudnia 1924 r. *)

o uproszczeniu postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonarjuszom państwowym i wzmocnieniu nadzoru nad tem postępowaniem.

Na mocy art. 1 punkt A. 7 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. nr. 71, poz. 697) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1924 r., stanowię, co następuje:

§ 1. Komisje dyscyplinarne obradują i orzekają w kompletach, złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków. Przewodniczący musi posiadać wykształcenie prawnicze.

§ 2. W kompletach dyscyplinarnych uchwały zapadają większością głosów.

Przewodniczący głosuje na ostatku.

§ 3. Do rozprawy dyscyplinarnej wzywa się obwinionego z równoczesnem doręczeniem uchwały przekazującej i udzieleniem listy członków kompletu orzekającego i ich zastępców.

Obwiniony funkcjonarjusz państwowy ma prawo w ciągu dni 8 po doręczeniu tej listy wyłączyć z niej 2 osoby bez podania powodu.

---

*) Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. nr. 111 poz. 990 z 23 grudnia 1924, zobacz Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 26 str. 554 z 1922 i nr. 41 str. 908 z 1922.

§ 4. Po ukończeniu śledztwa prowadzący je przesyła akta rzecznikowi dyscyplinarnemu, który po sformułowaniu ostatecznem punktów obwinienia kieruje akta wraz ze swemi wnioskami do komisji dyscyplinarnej.

Komisja dyscyplinarna bez udziału stron uchwala albo przekazanie sprawy do rozprawy dyscyplinarnej, albo umorzenie postępowania dyscyplinarnego. W tym drugim wypadku komisja może również powziąć uchwałę w myśl art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o postępowaniu dyscyplinarnem (nałożenie kary porządkowej).

W uchwale przekazującej przytoczyć należy dokładnie te punkty obwinienia według wniosku rzecznika, co do których nastąpiło umorzenie postępowania, oraz wskazać zarządzenia, które komisja dyscyplinarna wydaje celem przygotowania ustnej rozprawy.

§ 5. Terminy piętnastodniowe, przewidziane w art. 20, 32 i 57 ustawy z dnia 1 7lutego 1922 o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 165) skraca się do dni ośmiu.

§ 6. W razie obwinienia o naruszenie obowiązków służbowych kilku urzędników tego samego zarządu państwowego, z których jedni podlegają komisji dyscyplinarnej przy władzy, podlegającej bezpośrednio władzy naczelnej, inni zaś wyższej komisji dyscyplinarnej — wszyscy uczestnicy podlegają właściwości wyższej komisji dyscyplinarnej.

Odwołanie od orzeczeń w takich wypadkach rozstrzyga Najwyższa Komisja Dyscyplinarna

§ 7. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, przy każdej komisji dyscyplinarnej władza, przy której komisja istnieje, winna ustanowić rzecznika dyscyplinarnego oraz w razie potrzeby odpowiednią liczbę zastępców, z reguły z pośród urzędników z wykształceniem prawniczem.

Obowiązkiem rzecznika dyscyplinarnego jest przy przeprowadzaniu postępowania dyscyplinarnego stać na straży dobra służby, ścisłego wykonywania obowiązków służbowych przez funkcjonarjuszów państwowych oraz godności i powagi stanowiska.

Komisja dyscyplinarna przedsiębierze każdą uchwałę nie inaczej, jak po wysłuchaniu zdania rzecznika dyscyplinarnego; przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

§ 8. Rzecznicy komisyj dyscyplinarnych, działając w ścisłej zależności od swych władz przełożonych, mają obowiązek:

a) uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach komisyj dyscyplinarnych;
b) stawiania w razie potrzeby wniosków o wezwanie świadków; komisja nie może odmówić takiemu żądaniu;
c) donoszenia władzy przełożonej o wszystkich wypadkach wykroczeń służbowych, które doszły do jego wiadomości w toku postępowania dyscyplinarnego;
d) udziału w śledztwie dyscyplinarnem przez wgląd w akta w toku śledztwa i stawianie wobec prowadzącego śledztwo odpowiednich wniosków; prowadzący śledztwo winien wnioski te uwzględnić;

e) na zlecenie władzy służbowej lub przełożonej władzy wyższej w rozumieniu art. 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o postępowaniu dyscyplinarnem (Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 165) brania udziału w dochodzeniu wstępnem z prawami, przewidzianemi wyżej w punkcie d).

Rzecznik Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej ma pozatem obowiązek baczenia nad przestrzeganiem jednolitości postępowania rzeczników dyscyplinanych w poszczególnych działach zarządu państwowego i w tym celu może im dawać wskazówki. Rzecznicy mogą pomijać otrzymane wskazówki tylko na wyraźne zlecenie swej władzy przełożonej, z równoczesnem zawiadomieniem o tem rzecznika przy Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Rzecznika dyscyplinarnego przy komisji niższej instancji może zastąpić w razie potrzeby rzecznik dyscyplinarny przy komisji wyższej instancji; również rzecznika dyscyplinarnego w wyższej instancji może zastąpić w razie potrzeby rzecznik dyscyplinarny przy komisji niższej instancji. O zastępstwie decyduje właściwy minister; o zastępstwie rzecznika Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej przez rzecznika innej komisji dyscyplinarnej lub odwrotnie decyduje Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 9. Władze, podlegające bezpośrednio władzy naczelnej, winny zawiadamiać władzę naczelną o każdej wszczętej sprawie dyscyplinarnej oraz składać jej co miesiąc sprawozdania o stanie spraw dyscyplinarnych.

Władze naczelne zawiadamiają Prezesa Rady Ministrów o każdej sprawie wszczętej w wyższej komisji dyscyplinarnej, jako I instancji, oraz przesyłają mu co miesiąc wykazy wszystkich spraw wyższej komisji dyscyplinarnej i komisyj dyscyplinarnych.

* 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r. i ma zastosowanie również do wszystkich spraw prawomocnie nie zakończonych, z tem, że § 5 niniejszego rozporządzenia niema zastosowania do terminów, których bieg rozpoczął się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą postanowienia ustawy z dnia 17 lutego 1922 o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem (Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 165) w przedmiotach, objętych niniejszem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

7

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1924

o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych opłaty, przeznaczonych dla polskich urzędów pocztowych w Gdańsku.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. Rzp. P. nr. 58, poz. 584) zarządzam:

§ 1. Wprowadza się w obieg znaczki pocztowe opłaty z nadrukiem: „Port Gdańsk“, przeznaczone dla polskich urzędów pocztowych w Gdańsku. Znaczki te wydane są w następujących wartościach: 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 40 i 50 groszy.

§ 2. Rysunek, barwa i wymiar wspomnianych znaczków są te same, co zwykłych znaczków pocztowych, ostatniej edycji, różnią się zaś od nich jedynie umieszczonym pośrodku poziomym nadrukiem w kolorze czarnym: „Port Gdańsk“.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 5 stycznia 1925

o ustaleniu nowych cen sprzedażnych za płatne druki pocztowe.

Na zasadzie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. nr. 58, poz. 584) zarządza się:

§ 1. Ustala się cenę sprzedażną druków płatnych, jak następuje:

1) kartki pocztowe pojedyńcze (kraj. i zagr.) — 1 gr. za sztukę,
2) kartki pocztowe podwójne — 2 gr. za sztukę,
3) przekazy pocztowe krajowe i zagraniczne — 2 gr. za sztukę,
4) przekazy telegraficzne — 2 gr. za sztukę,
5) adresy pomocnicze krajowe i zagraniczne bez przekazu pobraniowego i z przekazem pobraniowym — 2 gr. za sztukę,
6) deklaracje celne — 2 gr. za sztukę,
7) blankiety telegr. — 2 gr. za sztukę,
8) pokwitowania nadania telegramów — 10 gr. za sztukę,
9) formularze statystyczne — 1 gr. za sztukę,
10) pocztowe książki nadawcze — 1 zł. 20 gr. za sztukę,
11) pocztowe książki odbiorcze — 60 gr. za sztukę,
12) książki na pobór znaczków pocztowych — 20 gr. za sztukę,
13) spisy urzędów pocztowych wraz ze spisem urzędów Wojew. Górnośląskiego (oddzielnie pierwszy 2 zł., drugi 1 zł.) razem 3 zł. za sztukę,
14) wykazy dodatkowe do spisu urzędów pocztowych nr. nr. 1—24 włącznie — 10 gr. za sztukę,
15) mapy połączeń pocztowych:
   a) dla urzędników — 1 zł. za sztukę,
   b) dla osób prywatnych — 2 zł. za sztukę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1925 i równocześnie przestaje obowiązywać zarządzenie z dnia 13-go kwietnia 1924 nr. 1239/IX (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. nr. 18 z 1924, poz. 89).

Główny skład materjałów pocztowych, Składnice dyrekcyjne i urzędy pocztowe przewartościują komisyjnie zapas druków, których ceny uległy zmianie i zaksięgują go dnia 1 lutego 1925 według cen nowoustalonych.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Zarządzenia.

9

Postępowanie przy przesyłaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu Sejmu z dnia 5 grudnia 1924 łącznie z uchwaleniem ustawy o zmianie ustawy z dnia 31 lipca 1919 w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalił Sejm rezolucję, wzywającą Rząd, „aby czuwał nad regularną i szybką przesyłką pocztową egzemplarzy Dziennika Ustaw Rz. P. do abonentów“.

Zawiadamiając o tej rezolucji, zwraca się uwagę urzędów pocztowych na okólniki, wydane w sprawie posętpowania z Dziennikiem Ustaw, a mianowicie: 1) L. 1021/V z 4/3 1922 (Dz. Urzędowy nr. 11), 2) L. 1383/V z 20/3 1923 (Dz. Urz. nr. 15) i 3) L. 1793/VI z 11/6 1924 (Dz. Urz. nr. 26) i wzywa urzędy z całą stanowczością, aby przestrzegały jak najściślej zarządzeń, zawartych w tych okólnikach.

Urząd pocztowy Warszawa 2, jako urząd nadawczy, winien czuwać nad tem, aby Dziennik Ustaw odsyłany był do miejsc przeznaczenia najbliższemi ambulansami, wszystkie zaś urzędy zwracać winny uwagę, aby przesyłki z Dziennikiem Ustaw były wysyłane zasadniczo planowemi odsyłkami bezpośredniemi. W ten sposób zapobiegnie się kierowaniu ich na pośrednie urzędy ruchome i stałe i uniknie zwłoki, wynikającej z kilkakrotnego przekazywania ich przez te urzędy.

Urzędy, które dostrzegą nieprawidłowości w mylnem kierowaniu, względnie o otrzymywaniu Dziennika Ustaw niewłaściwemi odsyłkami z opóźnieniem, obowiązane są zawiadomić natychmiast urzędy wysyłające, a w razie powtórzenia się tych nieprawidłowości, donieść o tem niezwłocznie przełożonej Dyrekcji.

L. 4371/VI z dnia 30 grudnia 1924.

10

Zmiana niektórych postanowień w przedmiocie reklamacji zarejestrowanych przesyłek pocztowych (Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 36, poz. 117 z 1921, str. 641).

W § 27 powyższego rozporządzenia należy w ustępie pierwszym skreślić słowa: „przesyła je do rozstrzygnięcia Ministerstwa Poczt i Telegrafów“ i zastąpić je słowami: „orzeka o słuszności pretensji“.

Postanowienie § 33 zmienia się, jak następuje:

W obrocie z zagranicą rozstrzyga o odszkodowaniu za listy polecone oraz paczki zwykłe Dyrekcja Poczt i Telegrafów miejsca nadania, względnie miejsca przeznaczenia przesyłki, za inne przesyłki pocztowe Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

L. 9740/VII z dnia 31 grudnia 1924.

Okólniki.

Sporządzanie i odsyłanie rachunków miesięcznych z obrotów Pocztowej Kasy Oszczędności.

W celu uniknięcia ewentualnych nieporozumień wyjaśnia się, że **ustęp 4** zarządzenia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia

27 listopada 1924 L. 3927/I (Dz. Urz. Geni. Dyr. P. i T. nr.47, poz. 199) o obliczaniu ogólnej sumy dziennej wpłat i wypłat PKO. odnosi się **tylko do wpłat i wypłat w obrocie czekowym PKO., a nie odosi się do wpłat i wypłat w obrocie oszczędnościowym PKO.**

Wpłaty bowiem i wypłaty **w obrocie oszczędnościowym** PKO. są zarachowywane **w wykazie dziennym wkładek lub zwrotów tylko na rachunek Centrali PKO. w Warszawie,** a nie na rachunek Oddziałów PKO., które załatwiają tylko sprawy obrotu czekowego PKO.

Sprawy obrotu oszczędnościowego, a w szczególności kontrola tego obrotu, należy **wyłącnzie do Centrali PKO. w Warszawie,** gdzie urzędy pocztowe mają odsyłać wykazy dzienne wkładek i zwrotów w obrocie oszczędnościowym PKO.

L. 4620/I z dnia 30 grudnia 1924.

Kartki pocztowe z nalepkami adresowemi.

W obrocie krajowym i zagranicznym używane są kartki pocztowe prywatnego nakładu, które posiadają połączony z dolną częścią kartki pasek gumowany. Po umieszczeniu napisu, pasek taki, przegięty i naklejony na stronie przedniej, służy jako adres. Paski adresowe oraz inne nalepki adresowe, o ile wzupełności przylegają do kartki, a więc nie zmieniają jej cech zasadniczych, są dozwolone. Kartek tego rodzaju, które pozatem odpowiadają warunkom przepisanym dla kartek pocztowych, nie należy usterkować.

Przy tej sposobności zwraca się uwagę na należyte pobieranie dopłat za przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone, tak w obrocie krajowym, jak i zagranicznym, a w szczególności w obrocie ze Stanami Zjednoczonemi Ameryki i Wielką Brytanją (patrz Dz. Urz. nr. 7 z 1924, poz. 27).

L. 9088/VII z dnia 9 grudnia 1924.

Opłata czasopism w Luksemburgu.

Zarząd pocztowy Luksemburga przedłużył do końca września 1925 ważność opłaty po 10 centimów za każde 50 gramów czasopism, wysyłanych bezpośrednio przez wydawców (patrz Dz. Urz. nr. 25 z 1924, str. 394).

L. 10122/VII z dnia 8 stycznia 1925.

Deklaracje celne dla Włoch.

Włoski Zarząd pocztowy zawiadamia, że deklaracje celne do paczek pocztowych, przeznaczonych do Włoch, sporządzane są często przez nadawców w sposób zupełnie niedokładny, a w szczególności co się tyczy rodzaju towarów, który nieraz podany jest tylko ogólnie (np. przedmioty żelazne, towary, tkaniny, części zapasowe i t. d.); zdarza się nawet, że wskazane są inne przedmioty, aniżeli rzeczywiście włożone do przesyłki. Nieprawidłowości te utrudniają wielce odprawę celną oraz powodują znaczne opóźnienie w doręczeniu paczek adresatom. Ponadto niedokładne lub mylne sporządzanie deklaracji pociąga za sobą kary celne. Wobec tego nadawcy paczek winni we własnym interesie formularze deklaracji celnych wypełniać prawidłowo.

L. 9656/VII z dnia 8 stycznia 1925.

Telgramy prasowe do Turcji.

Począwszy od 1 lutego 1925 zaprowadza się w ruchu telegraficznym między Polską a Turcją telegramy prasowe za zniżką 50% normalnej taryfy. Opłata od wyrazu telegramu prasowego do Turcji wynosić będzie 24.75 cent.

Zagraniczną taryfę telegraficzną należy uzupełnić.

L. 4929/IX z dnia 31 grudnia 1924.

Bliższe określenie nazw agencji pocztowej Moszczenica (pow. Gorlice) i agencji poczt. Moszczenica (pow. Piotrków tryb.).

Celem odróżnienia nazw agencyj pocztowych: Moszczenica (powiat Gorlice) i Moszczenica (pow. Piotrków tryb.) ustalono dla pierwszej agencji nazwę Moszczenica k. Gorlic, a dla drugiej nazwę: Moszczenica k. Piotrkowa tryb.

W pismach służbowych i sprawozdaniach należy odtąd używać tych ustalonych nazw i stosownie do tego poprawić spis urzędów i agencyj pocztowych.

L. 4537/V z dnia 31 grudnia 1924.

Zguba ambulansowego datownika kołowego.

W urzędzie pocztowym Kraków 2 zaginął datownik kołowy ambulansowy z napisem „Kraków — Lwów 132“ i dwoma gwiazdkami rozpoznawczemi.

Pozostające w użyciu datowniki z takim samym napisem, są oznaczone literami rozpoznawczemi a, b, c, d.

O tem się zawiadamia, dla zapobieżenia ewentualnym nadużyciom.

W razie odnalezienia datownika należy go przesłać do Dyrekcji poczt i telegrafów w Krakowie.

Zguby legitymacyj.

Franciszek Mendel, pocztyljon urzędu telegraficznego w Warszawie, zgubił legitymację kolejową nr. 700, wystawioną przez warszawską Dyrekcję Poczt i Tel. Wydano duplikat. Legitymującego się zgubioną legitymacją należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację zaś przesłać Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie.

Rogalska Marja, asystent pocztowy z Krakowa, zgubiła legitymację kolejową nr. 1842, wystawioną przez krakowską Dyrekcję Poczt i Tel. dnia 6 października 1922. Legitymującego się powyższym dokumentem należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

Fuksówna Stefanja, asystent pocztowy z Krakowa, zgubiła legitymację kolejową nr. 1531, wystawioną przez krakowską Dyrekcję Poczt i Telegrafów dnia 2 lipca 1921. Legitymującego się powyższym dokumentem należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

Zygmunt Michał, werkmistrz telegrafu z Nowego Sącza, zgubił legitymację kolejową nr. 597, wystawioną przez krakowską Dyrekcję Poczt i Tel. dnia 10 października 1922. Równocześnie zgubił wymienio-

ny bilet służbowy wolnej jazdy kolejami nr. 139, wystawiony przez Dyrekcję Kolei Państwowych w Krakowie na rok 1924. Legitymującego się powyższemi dokumentami należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymacje odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Czemerys Stanisław, woźny pocztowy ze Lwowa 1, zgubił legitymację kolejową nr. 11, wystawioną dnia 9 marca 1921, a prolongowaną na rok 1924 przez lwowską Dyrekcję Poczt i Tel. Legitymującego się tym dokumentem należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

KONKURSY.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego V kl. w Świątnikach Górnych. O posadę tę ubiegać się mogą urzędnicy pocztowi XI i XII st. sł., wnosząc podania do Dyrekcji Poczt i Telegr. w Krakowie. Termin do wnoszenia podań dwa tygodnie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego V kl. w Skalbmierzu. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy pocztowi X i XI st. sł., wnosząc podania do Dyrekcji poczt i Telegrafów w Krakowie. Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. w Żegocinie koło Bochni. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy pocztowi XII i XI st. sł., oraz funkcjonarjusze niżsi trzech najwyższych stopni płacy. Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie do Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

Na posadę agenta pocztowego 2 stopnia w Kociubińczykach powiat Kopyczyńce. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie do Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego III kl. Sieraków. Ubiegać się mogą urzędnicy IX i VIII st. sł. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie do Dyrekcji Poczt i Tel. w Poznaniu.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. Miory w XII stopniu służb. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie do Dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. w Leonpolu. Mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. sł., oraz egzaminowani niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płacy. Lokal na pomieszczenie urzędu i mieszkanie kierownika zobowiązała się dostarczyć gmina Leonpol na przeciąg trzch lat bezpłatnie. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie do Dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie.

Uwaga: Warunki konkursu na posadę kierownika urzędu VI klasy ogłoszono w Dzienniku Urzęd. nr. 18 z 1923, str. 371; warunki konkursu na posadę agenta pocztowego w Dzienniku Urz. nr. 23 z 1921, str. 371 i 372.

Wiadomości osobowe Izby Kontroli Rachunkowej P. i T.

Mianowania:

Bazarewski Paweł, Herduś Marja, Malczyk Helena, Nowacki Mateusz, Ostrowska Eugenja, Szczygielski Hipolit i Wielosik Józef — urzędnikami IX st. sł.

Bronicka Wanda, Felchnerowski Zygmunt, Kawecki Franciszek, Kwiatkowski Franciszek, Sztencel Stanisław, Woszczyńska Zofja, Wozignój Antoni — urzędnikami X st. sł.

Adamska Anna, Domosławska Eugenja, Gerke Marta, Knuth Helena, Robiński Mieczysław — urzędnikami XI st. sł.

Borowiak Marja, Bukowska Stefanja, Głogowski Stefan, Grajewska Gertruda, Grzanka Czesław, Robińska Rozalja, Schön Leokadja i Zwolińska Helena — urzędnikami XII st. sł.

Walicki Stanisław — praktykantem rachunkowym XII st. sł.

Przyjęcia:

Dąbrowski Henryk, Janson Eugenjusz, Myszczyn Marja, Pawłowska Antonina, Schön Erna — wszyscy jako siły dzienne z poborami XII grupy.

Przeniesienia:

Urzędn. VII st. sł. *Giermek Adolf i Walas Wacław* — do Dyrekcji P. i T. w Poznaniu.

Zwolnieni:

Jagła Helena, prakt. XI st. sł.
Staśkowski Eugenjusz, urz. XI st. sł.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Zawadzki Jan, urzędnik VII st. sł.

Zmarli:

Hagen Otton, urzędnik XI st. sł.
Jaśkowski Bolesław, urzędnik IX st. sł.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Nieprawidłowości przy przyjmowaniu i doręczaniu przesyłek pocztowych.

Stwierdzonem zostało, że:

1) urzędnicy, zajęci przyjmowaniem wpłat na przekazy pocztowe i w obrocie P.K.O., zliczają pojedyncze zapisane arkusze w toku przyjmowania wpłat, dokonywanych nawet przez tego samego nadawcę, czem wywołują zwłokę w prawidłowem załatwianiu interesantów.

2) Funkcjonarjusze pocztowi przy wydawaniu przesyłek nawet adresatom osobiście znanym, żądają przedłożenia dowodów tożsamości osoby, skutkiem czego adresaci, nie posiadający dowodów osobistych, narażeni są na trudności i zwłoki w otrzymywaniu przesyłek i że:

3) listonosze wydają przesyłki przeznaczone do różnych adresatów osobom trzecim, nie upoważnionym do odbioru, a osoby te pośredniczą następnie w doręczaniu tych przesyłek właściwym adresatom. Skutkiem tego przesyłki wydane w ten sposób przez listonoszów narażone są na zwłokę przy odbiorze przez właściwych adresatów, a także na niebezpieczeństwo zaginięcia, ujawnienie treści przesyłek, względnie stosunków osób, załatwianych za pośrednictwem poczty.

Nieprawidłowości tych należy bezwzględnie unikać, gdyż winnych będzie się dotkliwie karać.

Organy inspekcyjne zwracać mają baczną uwagę na powyższe wypadki i dopilnować wykonania niniejszego zarządzenia.

L. 5/86503 z dnia 22 grudnia 1924.

Przechowywanie znaczków pocztowych w porze nocnej i w czasie przerwy w urzędowaniu.

Stwierdzono, że urzędy pocztowe, względnie poszczególne oddziały, w porze nocnej i w czasie przerwy w urzędowaniu nie przechowują gotówki i znaczków pocztowych w żelaznej kasie głównej, albo w podręcznej kasie żelaznej, lecz pozostawiają je w szufladach stolików wzgl. biurek. Taka opieszałość ułatwiła już niejednokrotnie podczas włamania kradzież gotówki lub znaczków pocztowych, przechowywanych niewłaściwie w szufladach.

Poleca się przeto kierownikom wszystkich urzędów pocztowych, ażeby niewłaściwość tę w danym razie natychmiast usunęli, o ile nie chcą narazić się wraz z winnym personelem na odpowiedzialność materjalną za kradzież w ten sposób przechowywanych znaczków lub pieniędzy.

L. 6/78802 z dnia 22 grudnia 1924.

BYDGOSZCZ.

Wiadomości osobowe.

M i a n o w a n i a :

Szanc Włodzimierz, urz. prow. IX grupy U tel. — st. sekretarzem; *Leśniak Stanisław,* st. majster wojsk. telegr. Zarządu techn. — sekret.; *Kużków Teodor,* były adjunkt, przyjęty w up. Gniezno w charakterze prow. sekret.

P r z e n i e s i e n i a :

Krzywda Tomasz, zarz. Pępowo, do Leszna; *Merkun Jan,* st. sekr., Śrem, do Gniezna; *Sobkowiak Władysław,* sekr., Leszno, do Pępowa; *Kuczyńska Stanisława,* sekr., Zbąszyń 1, do Inowrocławia; *Makowska Irna,* as., Jaraczew, do Jarocina; *Risze Franciszek,* as., Wągrówiec, do Wapna; *Broniewska Wiktorja,* as., Wapno, do Wągrówca; *Dutkiewiczówna Seweryna,* as., Poznań 3, do U. tel.; *Suszczyńska Marja,* as., Jarocin, do Jaraczewa; *Kattnerówna Fryda,* as., Szamotuły, do Sierakowa; *Labowicz Marjan,* prakt., Inowrocław, do Zbąszynia 1; *Żychski Bronisław,* prakt., U. tel., do Poznania 3.

Przeniesienia na emeryturę:

Klonowski Karol, st. insp. Poznań 3, *Chomiak Florjan,* st. insp. ruchu U. tel.

Wydalenia:

Bogacka Eleonora, as., Pniewy.

Rezygnacje:

Wójtecka Aniela, as., Kościan; *Zimniewiczówna Marja,* as., Wolsztyn.

Zgony:

Bąk Feliks, sekr., Ostrzeszów.

Przyjęcia na praktykę:

Sowa Stanisław. U. tel. w grupie XII; *Kulikowski Józef,* Rogoźno; *Górski Czesław,* Poznań 3, w grupie XI; *Kokociński Józef, Urbanowski Zygmunt,* Poznań 3, *Starczewski Edmund,* Poznań 3, *Piechowski Marjan,* Koźmin, *Gierlach Jan,* Ostrów pozn., w grupie XII; *Kuliński Franciszek,* Poznań 1, w grupie X; *Lorkiewicz Cezary,* Gniezno, *Raszka Paweł,* Ostrów pozn., *Sobieski Czesław,* Szamotuły, *Arndt Paweł,* Inowrocław, *Cypryś Antoni,* Poznań 1, *Ułaszyn Jan,* Poznań 3, w grupie XI; *Kaczmarek Walerjan,* U. tel., *Idziorek Franciszek,* Ostrów pozn., *Paluch Kazimierz,* Gniezno, *Albiński Antoni,* Gniezno, *Orchowski Hieronim,* Mogilno, *Zaborowski Zygmunt,* Gniezno, *Igła Stanisław,* Wągrówiec, *Szperka Czesław,* Zbąszyń 2, *Sell Henryk,* Pniewy, *Wypiśniak Marjan,* Czarnków, *Huszczo Wiktor,* Poznań 1, w grupie XII.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty na I kwartał 1925 roku — 2 zł. 50 gr.	**Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.**

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy.

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 27458